

Феміністська історія Восьмого березня

8 березня представниці прекрасної статі очікують знаків уваги від рідних, друзів, колег. Однак представниці феміністського руху, які започаткували це свято, виступали проти галантності й знаків уваги щодо жінок. Їх дратувала чоловіча рука, простягнута при виході з вагона, подане пальто, відчинені важкі двері. Тож чого хочуть феміністки й чи збігаються їхні бажання з потребами більшості жінок?

Нещодавно українці святкували Міжнародний жіночий день. Для представниць прекрасної статі це привід отримати додаткову порцію уваги, відчутти себе потрібними і коханими. Започаткований 1909 року, Міжнародний жіночий день став символом фемінізму. Справжній сенс цього дня – боротьба жінок за повні соціальні, політичні та економічні права. Однак більш ніж століття по тому, побутує думка, що жінки не можуть володіти такими ж правами як чоловіки. Тож де місце представницям слабкої статі? І чи можуть вони претендувати на однакові права з чоловіками? Відповіді на ці питання шукали наші журналісти.

8 березня – Міжнародний жіночий день, або як його ще називають – Свято весни. У цей день жінкам дарують подарунки рідні, друзі, колеги. Не отримати хоча б одну квітку здається провалом... Але мало хто задумується над тим, що насправді свято започаткували, щоб показати: представниці слабкої статі насправді не такі й слабкі. Феміністські рухи виступали та продовжують виступати за права жінок, у тому числі за право на голос, займання державних посад, працю, отримання справедливої заробітної плати або рівної оплати праці, володіння власністю, отримання освіти, рівні права у шлюбі. Однак чи здатна жінка забезпечувати себе усім необхідним без чоловічої підтримки? Психологи стверджують, що потреба у пошуку захисту, допомоги і підтримки закладена у жінки від народження.

Ірина Вятоха – кандидат психологічних наук, викладач Українського гуманітарного інституту: “Женщина, она склонна ощущать себя тем, кто защищаем. Склонна ощущать себя тем, кто слабее, кто может опереться на чью-то сильную руку”.

У традиційному суспільстві основою діяльності була фізична сила. Беззаперечними лідерами у цьому були чоловіки. Вони виконували важку фізичну працю, захищали від небезпек. У жінок була своя роль – народження дітей та піклування про домашнє господарство. Що ж змусило тендітних і ніжних по своїй природі жінок стати на шлях боротьби за свої права? Фахівці стверджують, що поштовх дали зловживання чоловічої частини становищем у суспільстві.

Ірина Вятоха – кандидат психологічних наук, викладач Українського гуманітарного інституту: “Сначала мужчина ощущал себя как защитник женщины, потом он стал ощущать себя как господин женщины – тот, который может диктовать женщине свою волю. К сожалению, процесс принял крайние формы. Например, в Древней Греции считалось, что женщина вообще не гражданин и ценилась только в том смысле, в котором могут быть полезны для государства ее дети”.

Хоча у часи Старого заповіту панував патріархат, в Біблії ми знаходимо чимало розповідей в яких ключову роль відіграли представниці прекрасної статі. Вони не боялися боротися і впливати на ситуацію. Варто згадати Естер, яка стала царицею та врятувала єврейський народ від знищення.

Фелікс Понятовський – доктор богослов'я, проректор Українського гуманітарного інституту: “Девора – вона була пророчицею і вона була суддею в Ізраїлі. І вона була, можна так сказати, лідером. Також я би згадав дочок Салпаадових. Вони описані в кінці книги Чисел. І саме акцент, той акцент, який Біблія розміщує на них показує, що їх історія і те, що вони зробили теж дуже важливо. Тобто вони показані як приклад нового покоління ізраїльтян”.

У ранні часи джерелом соціального захисту жінки був чоловік. Він представляв її юридичні інтереси у різних ситуаціях. Тому, втративши чоловіка, жінка опинялась по суті безправною. Християнство і згодом Європейська реформація дали поштовх для переосмислення значення жінки, піднесли її гідність на вищий щабель. Розвиток технологій знижує роль фізичної сили у виконанні праці. Жінки починають боротися за надання їм соціальних прав та можливості впливати на життя суспільства. Наразі роль гаранта соціальних прав перебрала на себе держава. Жінки забезпечені відповідними правами і можуть звернутися по допомогу до державних органів. Проте ідеалом справжньої жінки можна вважати образ, описаний у книзі Приповістей. Вона відмінно виконує свої домашні обов'язки, активний член життя суспільства, якого поважають і люблять, завжди готова допомогти нужденному.

Ірина Вятоха – кандидат психологічних наук, викладач Українського гуманітарного інституту: “Интересно, что в оригинале название этого отрывка звучит как “эшед хай” – дословно “женщина-солдат”. То есть это вовсе не такая женщина нежная и покладистая. Это такая разносторонняя женщина”.

Однак критики Біблії стверджують, що на її сторінках присутні заклики до дискримінації. Зокрема йдеться про заборону жінкам висловлювати свою точку зору.

Фелікс Понятовський – доктор богослов'я, проректор Українського гуманітарного інституту: “Дійсно, в Біблії є декілька таких місць, особливо це послання апостола Павла до Коринтян, де він звертається до громади і каже, що в громаді жінка має мовчати. Ми маємо розглядати ці вірші в контексті всієї Біблії і в контексті цього послання. Справа в тому, що в цій місцевості – в Коринфі були негативні прояви, які спонукали апостола Павла висловитись так сильно”.

Андрій Колодій – пастор Адвентистської церкви: “Мені подобається один біблійний текст, де написано про чоловіка і його ставлення до дружини, що нехай чоловіки віддають своїм

дружинам належну їм любов, потрібну їм любов”.

Представниці прекрасної статі заслуговують на повагу, і в той же час потребують піклування і захисту. І хоча жінка часто це заперечує – їй складно жити без сильної чоловічої руки, яка прийде на допомогу в скрутну хвилину – наприклад, коли завітала чергова снігова заметіль. Сучасні прихильниці фемінізму вважають, що жінка має бути сильною, самостійною, незалежною, досягати своєї мети будь-якими, навіть агресивними методами. Їй не потрібна сім'я і діти, вона може цілком зосередитись на досягненні кар'єрних олімпів. Однак чи цього насправді бажають всі жінки? Яка ваша думка?

Інна Сокольська, Віктор Кармазенюк, Київщина, “Вісті надії”